AMIGOE DI CURACAO

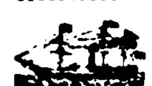
WEEKBLAD VOOR DE CURACAOSCHE EILANDEN.

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire, en Aruba per drie maanden fl. 2,— met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10,—
Afzonderlijke nummers fl. 0,25.
Prijs der Advertentiën van 1 tot 7 regels fl. 0,50, voor elken regel meer fl. 0,07½.

BUREAU VAN DIT BLAD
OP CURAÇAO,
PLEIN VAN PIETERMAAI, N° 129.

De Agentuur
ten huize van de Heeren
JAN ELLIS, *Curaçao*, — Otrabanda.
JUAN CAPRILES, *Aruba*. — Playa.
JOSÉ A. ROSA HERRERA, *Bonaire*. - Playa.

E Coerant aki ta sali toer Dia Sabra.
Su prijs di Abonnement ta fl. 2.— pa tres luna, pagar padilanti.
Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire i Aruba fl 10.— pa anja.
Un number só fl. 0,25.
Un anuncio di 1 té 7 regel, fl 0,50, cada regel mas fl. 0,07½.

SCHEEPSTIJDINGEN.
aankomst alhier:

13 Juni	*Harrison*	van Liverpool
13 „	*Caracas*	„ New-York
24 „	*Maracaibo*	„ Maracaibo

CALENDARIO.
Juni.

13 DOMINGO di Pentecoste.
14 LUNA. S. Basilio Magno, dr.
15 MARTES. S. Modesto i Sta. Crescencia, mm.
16 RAZON. S. Juan Fco. Reyes, c. *Qt. aj. i abst.*
17 HUERES. S. Reynero. S. Manuel, mm.
18 VIERNES. S. Marco i Marcelino, mm. *Qt. a. a.*
19 SABRA. Sta. Juliana de Talconieri.

STAND DER MAAN.

V. M. 9 Juni 9 ure 6 m. A. M.

Opkomst der Zon:
15 Juni 5 ure 37 min.
Ondergang der Zon:
15 Juni 6 ure 23 min.

SCHEEPSTIJDINGEN.

vertrek van hier:

14 Juni	*Philadelphia*	naar New York
16 „	*Maracaibo*	„ Maracaibo
25 „	*Caracas*	„ New-York

DE ZEGEPRAAL
DER
KATHOLIEKE KERK

De Pruisische Kamer van Afgevaardigden heeft den 10n Mei jl. in derde lezing *alle* artikelen van het Kerkelijk-Politieke Ontwerp onveranderd, volgens de besluiten der tweede lezing, aangenomen, en daarna DE GEHEELE WET bij hoofdelijke stemming met 260 tegen 108 stemmen aangenomen.

Vriend en vijand zijn het er over eens, dat de Katholieke Kerk met haar roemrijk opperhoofd Paus Leo XIII een schitterende overwinning op de Duitsche Regeering en den Rijkskanselier Prins v. Bismarck behaald heeft. Getooid met den stralenkrans der overwinning zingt de Bruid van Christus dankbaar haar „Te Deum laudamus, U, o God, loven wij!" en hare kinderen, die met haar leden en streden 15 jaren lang, jubelen over de behaalde zegepraal. Zij gedenken thans met vreugde en trots dien vreeselijken kamp; het slagveld wordt nog eens overzien; de veldslagen, tusschen beide grootste machten der wereld geleverd, nog eens geteld; en de eindelijke zegepraal en hare glorie met wellust genoten.

Opmerkelijk is het, dat de aard en omvang van dien strijd en de verre draagkracht van de overwinning door niemand wellicht juister geteekend en berekend zijn geworden, dan door schrijvers die allesbehalve Katholiekgezind kunnen heeten. Wij willen zulks hier, tot opheldering van die grootste van de tegenwoordige wereldgebeurtenissen, in een paar artikelen duidelijk aantoonen.

I

WAAR LIGT CANOSSA?
(*Berliner Tayblatt.*)

Het zou iedereen, dunkt ons, eene zwakheid van den overwinnaar toegeschenen hebben, wanneer de Duitschers na hun zegevierenden intocht binnen Parijs den Franschen er hard over gevallen waren, dat dezen eenmaal geroepen hadden: „Naar Berlijn, naar Berlijn!" De eerbied, waar ook overwonnenen recht op hebben, houdt zulke woorden terug. Maar wat, indien de Franschen toch beweerd hadden, dat zij zelven een triomf-promenade door Berlijn hadden gedaan?— Zoo ook Prins von Bismarck. „*Nach Canossa gehen wir nicht!*" zeide hij in 1872. Niet wijken, niet toegeven, geen Mei-wetten intrekken of wijzigen: kortom, geen Paus zou tegenover den Kanselier ooit kunnen zegevieren.

Dat gevleugelde woord werd door de anti-katholieke Pers met gejubel herhaald; de vereerders van den „ijzeren Prins" waren in de wolken over zulk een kampioen tegen Rome; hem werd op de Burcht-rots nabij Harzburg een eerezuil opgericht, waarop zijn bronzen borstbeeld prijkt; en het arduinen gedenkteeken draagt het fiere en heldhaftige opschrift: „*Nach Canossa gehen wir nicht!*" Ongelukkig werd door die woorden het eerst eene streep gehaald door.... de natuur-zelve. Sommigen beweerden, dat de bliksem langs het metalen borstbeeld op die woorden was terecht gekomen; anderen schrijven aan het afdruppelend geoxydeerde regenwater het ontstaan van die streep door het opschrift toe, welke in allen geval, om de spotlust van de reizigers niet op te wekken, na elken regenbui zoo goed mogelijk moet worden weggewischt.

Heeft echter v. Bismarck-zelf tot nu toe zijn woord gestand gedaan? Onze lezers weten zeer goed, hoe tegenwoordig de verhouding is tusschen den Duitschen Kanselier en den Paus. „Wijzigingen", wezenlijke „veranderingen" bijna volkomen „opheffing der Mei-wetten" hebben plaats gegrepen in de laatste weken. Toch, zeggen de Bismarckiaansche bladen, is v. Bismarck niet naar Canossa gegaan. Zij stellen de handelingen van den aangebeden Prins voor als weinig minder dan eene zegepraal zelf. De liberale *New-Yorker Staats-Zeitung* vond dit laatste wel wat sterk en grof. Zij zag hare meening uitnemend weergegeven in een artikel van het *Berliner Tagblatt* en nam het ongewijzigd over. Eigenaardig is zeker de manier van het Berlijnsche blad om die Bismarckianen eens op hun plaats te zetten. De redactie schreef een artikel met opschrift: Waar ligt Canossa? Den hoofdinhoud van haar antwoord op die vraag gaan wij hier mededeelen.

„Waar ligt Canossa?— Iedere schoolknaap weet op deze vraag te antwoorden. Canossa is de naam van een slot in het gebied van Reggio, waar eenmaal Paus Gregorius VII als gast van de met hem bevriende markgravin Matilda van Toscana de openbare boete van den Duitschen Keizer Henderik IV aanvaardde. Daar stond de Keizer drie dagen lang, van alle vorstelijke pracht ontdaan, barrevoets en met een wollen boetekleed omhangen vóór de poort van het ridderslot; hij staakte niet eerder zijn veelvuldig weenen en hield niet op de Apostolische barmhartigheid, hulp en troost af te smeeken, dan totdat alle aanwezigen, door medelijden getroffen, 's Pausen genade en vergiffenis voor den boeteling hadden verworven.

„Welnu, heeft men er tot nog toe van gehoord, dat Prins v. Bismarck, of welke hoogwaardigheidsbekleeder van het tegenwoordige Duitschland ook, den pelgrimstocht over de Alpen heeft ondernomen en in boetgewaad voor den Paus in den binnenhof van Canossa is verschenen? Niets dergelijks is gebeurd; integendeel, Paus Leo XIII heeft als blijk van zijn hoogste vereering en waardeering den Duitschen Rijkskanselier met de Christus-Orde begiftigd!

„Waartoe dan van een nieuw Canossa gesproken?— Het zou er inderdaad niet fraai uitzien, wanneer in Bismarcks woorden op een letterlijke herhaling van de oude Keizersgeschiedenis werd gezinspeeld; hoe echter, zoo die uitdrukking moet verstaan worden in den zin, dien v. Bismarck zelf er aan wilde gehecht hebben? Hij immers was het, die, bij den aanvang van den Cultuurkamp, in den Rijksdagvergadering van 14 Mei 1872,—toen er sprake was van een Gezantschap bij den H. Stoel — het trotsche woord deed hooren: „Zijt gerust: Naar Canossa gaan wij niet, noch lichamelijk noch geestelijker wijze!"

„Zoo lag het dus meer dan duidelijk in de bedoeling des Redenaars (en het werd ook nooit anders door zijn hoorderen begrepen) dat Prins v. Bismarck het Parlement en den Lande de overvloedige verzekering wilde geven, dat hij geen boetereis naar Canossa, of waarheen elders ook, zou ondernemen; iedereen verstond uit die woorden de plechtige verzekering, dat deze nieuwe strijd [de Cultuurkamp] tegen Rome niet eindigen zou gelijk de oude en middeleeuwsche, maar dat aan een vrede met Rome alleen te denken viel, wanneer de voorwaarden daarvan in alle opzichten de rechten van den Staat (lees: heerschappij over de Katholieke Kerk. *Red.*) zouden waarborgen en verzekeren. Dit laatste was het doel van den strijd; een doel, dat men volgens verklaring van denzelfden Kanselier langs „den weg van wetgeving" moest trachten te bereiken. Weldra werd dan ook die weg betreden, en noch de tegenstanders van de Curie noch de Curie-zelf twijfelden er aan, dat Prins v. Bismarck met de hem eigene beslistheid en onverzettelijkheid zijnen weg zou vervolgen. Dezen verlaten, stond gelijk met den weg in te slaan naar Canossa.

„En thans?— De weg is verlaten, naar Canossa is men gegaan. Verbrokkeld liggen daar de Mei-wetten, die *nota bene* „een rege-

ling op duurzame grondslagen" door de Duitsche Regeering genoemd werden. Een der Centrumsleden had echter gezegd: „Uitgevoerd zullen die wetten nooit worden; wij zullen ons nimmer buigen!" Het Centrum en de Clerus hebben woord gehouden: zij hebben den vrede verworven, zonder zich voor die wetten gebogen te hebben.—Hoe staat het nu met het woord: „Nach Canossa gehen wir nicht!"?

(Wordt vervolgd).

NOTICIA.

Awaceroe.

Dia Doemingo pasar pa dos ora di marduga a cai un awaceroe grandi aki na Curaçao: té pa 10 ora di mainta ainda a sigi jobe duroe, acompanjar di hopi donder i weerlicht. Un calor fuerte, koe tabata haci promé koe e Dia Doemingo-ai, tabata haci toer hende desea i spera esai. Diferente dam na coenucoenan, ma principalmente camindanan a sufri basta na diferente lugar coe e awaceroe. Nan ta calcula koe e dia-ai a jobe di 18 na 20 centimetro. Generalmente awa di luna di Juni ta di muchoe importancia pa nos isla, asina anto larga nos spera coe esun di Dia Doemingo pasar sea principio, i koe lo é continua sin abandona nos isla na ora mas necesario, afin koe nos por tin *un bon anja.*

Un Doctor.

Coe muchoe contentamentoe nos a informa koe un jioe di Curaçao, Senjor **Jacob A. Jesurun**, koe tabata studia na Universidad di **Rostock**, a worde promover como Doctor den ciencia di Quimica i Filosofia.

Mas soldaat.

Coe vapor hoelandes *Prins Willem I*, koe a jega aki Dia Razon pasar, a bini 20 soldaat, bao di direccion di sergeant A. M. Pitlo, pa nos guarnision. A sali for di Hoelanda 21 soldaat, ma un di nan a moeri na Surinamo. Despues koe nan a desembarca, banda di muziek militair a ricibi nan na awasá di Punda i hiba nan, tocando, den forti Amsterdam.

Un regalo.

Na ocasion di Pascu di Resurreccion Emperador Wilhelm di Alemania a presentá Su Santidad Leon XIII un cruz di muchoe balor. **Germania**, un courant Aleman, ta participa koe e cruz-aí ta trahar di oro masiso i adornar coe diamanta i otro piedra precioso. E cruz ta pasar den un cadena di oro di un metro largoe, i é tin fama di ta un verdadera obra maestra di arte. Emperador Wilhelm a honra Papa coe e regalo-aí "como un homenage na Su Santidad pa Su intervencion den asuntoe di Islas-Carolinas." Un carta koe a companja e cruz ta contene espresion di grandi aprecio di Wilhelm na Su Santidad.

Un criminal arrepentido.

Algun dia pasar un padre Spanjol pa causa di malcontentoe coe Mgr. **Izquierdo**, Obispo di Madrid, koe a suspendé den su oficio, a mata e Obispo-aí. Awor koe **Galeote**, e asesino, ta serar como criminal, voz di su conciencia ta repeti constantemente su crimen, i su corazon a sinti impresion di arrepentimiento. Den ultimoe dianan el a scirbi dos carta, un na Capitolio episcopal i otro na nuncio papal. Den toer e dos cartanan e infeliz ta manifesta su pena di mas profundo riba su crimen, i é ta pidi nan pidi Dios pordon p'é. Na mees tempoe é ta pidi nan intercedé p'é cerca Papa.

¡Kende lo a kere!

Sil. Volkszeitung di Breslau, un courant católica generalmente apreciar, ta sigurá koe den un conferencia particular coe Mgr. **Kopp**, obispo di Fulda, **Von Bismarck** a bisa, koe di ningun manera lo é no opone pa congregacion religioso i ordennan di conbentoe bolbe bini ligé atrobe den Alemania, contando af-cerca pader Jesuitanan. I Bismarck a bisa acerca: "Toer lo ké tin, ta koe esai lo costa na diferente di mi coleganan nan portefeuille."

Parce koe nos Canciller Aleman ta coeminza haja mehor mira; entin, *mas vale tarde que nunca.*

Auto den Siglo XIX.

Libertad di imprenta meste ta para masjar singular ainda na China, á lo menos segun *Pekinger Zeitung.* E courant-aí ta conta di un escritor koe tabata condenar pa ta *partir na cuater*, pasobra...... el a menta nomber di diferente Emperador difuntoe di China den un obra cientifico. Segun moral Chinés, esai ta un profanacion masjar grandi. Despues nan a doena e condenado gracia.. ...... trocando su sentencia pa *kita su cabez.* Na fin di anja jioenan di e culpable-aí també lo paré dilanti di husticia pa haja nan castigoe.

Basta particular.

Toer hende sabi koe pintor, scirbidor i muzikantnan ordinariamente ta produci nan mehor obra, ora nan observa cierto coestumber particular, koe nan tin i sin cual nan obra no ta bini clá ó a lo menos é no ta sali asina bon. E coestumbernan-aí sá ta masjar diferente. Asina por egemplo, algun ta haja nan ideanan di mas sublime, ora nan lamanta mainta tempran; otro, al contrario, tin nan spiritu mas clá, ora nan cai na nan cama, na oenda, droemir pechoe arriba, nan ta forma escena, romance i composicionnan di mas boenita. Algun casi no por traha sin koe nan ta rondonar di un nubia di humo di tabacoe i tin otro atrobé koe ta produci nan mehor trabao, ora nan ta asina-asina...... un poco *leger*, etc. etc.

Ma un di e sistemannan-aí di mas singular ta, sin ningun duda, esun koe **Adolf Adam**, compositor di *Postillon de Longjumeau*, a usa. Ora e caba di come, e ta drumi riba su sofá, é ta laga café coe un dekel diki tó na su nanisji, maske con calor ta hací, i é ta pone un poesji riba su cabez, mientras nan ta pone un otro poesji riba su pianan. Den e posicion-aí, koe ta basta pa haci un hende ordinario sik, **Adolf Adam** a concebi e boenita melodianan, koe toer hende ta admira asina tantoe.

Pa ginetenan.

Un oficial di artillería Frances a jama atencion di toer hende últimamente. El a subi un trapi, koe ta conduci na plataforma di forti Cormeilles, na cabai. E trapi-aí tin 112 tré, i é tin 10 division mees hanchoe. Como e trénan ta ademas basta smal, toer hende ta poentra cual ta mas di admira, paso firme di e cabai, ó habilidad di e ginete.

NIEUWSBERICHTEN.

CURAÇAO.

Gouvernements-Besluiten.

Curaçao, 10 Juni 1886.

Van den Nederlandschen Consul te *Barbados* ontvangen zijnde een exemplaar van het aldaar verschijnend Nieuwsblad "Official Gazette" van den 24n. Mei dj., waarin o. a. voorkomt een bericht nopens den vuurtoren te *Needham's point* op dat eiland, zoo wordt daaraan, namens den Gouverneur, hierbij openbaarheid gegeven:

GOVERNMENT NOTICE.

No. 80.

LIGHT AT NEEDHAM'S POINT.

Notice is hereby given, that from and after the 1st day of September 1886, the light formerly exhibited from the extremity of Needham's Point, Barbados, will be removed to a new Lighthouse 207 yards distant in an E. ¼ N. direction from the old Lighthouse, the light being raised 30 feet viz: to a height of 60 feet above the sea level.

The new Lighthouse will be white, of octogonal shape, and the light should be visible in clear weather from a distance of 7 miles.

No change will be made in the Light which is *Red* from E. to W. from the Southward, and *White* from E. to W. from the Northward.

By Command,
C. C. KNOLLYS,
Colonial Secretary.

Colonial Secretary's Office,
20th May, 1886.

Door den Heer Gouverneur is nog ontvangen eene som van *f* 25.— welke door den Heer Jonckheer *Elout van Soeterwoude*, ten behoeve van de armen op het eiland *Aruba*, is bijeengebracht.

De Heer *M. S. L. Maduro*, gedurende de afwezigheid van den Heer *E. S. L. Maduro*, belast met de functiën van Lid van de Directie der Gouvernements-Bank alhier.

Ter Gouvernements-Secretarie zijn ter inzage van belangstellenden nedergelegd "het Bericht aan Zeevarenden, uitgegeven door de Afdeeling Hydrographie van het Ministerie van Marine te 's Gravenhage", N° 16 t/m. 19 van 1886.

Bepaald, dat alle vaartuigen komende uit havens van *Jamaica*, alwaar de pokken heerschen, in de *Caracasbaai* aan eene quarantaine zullen worden onderworpen van drie weken, met inbegrip van de reis.

De Gouvernements-Secretaris,
HELLMUND.

ZONDAG jl. 's nachts om 2 uren viel eindelijk over de Curaçaosche eilanden de verkwikkende regen, dien men reeds dagen te voren — dagen van zeer groote hitte — gewenscht en verwacht had. Tot 's morgens ongeveer 10 uren stroomde het water uit den hemel. Donder en fel weerlicht vergezelden die milde regenbui. Onderscheidene dammen en waterleidingen, maar vooral de wegen, hebben het op onderscheidene plaatsen van dit Eiland weer moeten ontgelden. In het algemeen is deze Juni-regen— die op 18 tot 20 Centim. gerekend wordt een onschatbare zegen voor de Kolonie.

Het stoomschip *Prins Willem I*, Woensdagmorgen alhier aangekomen, had voor dit eiland een detachement supplétie-troepen aan boord sterk 20 man, onder geleide van den Sergeant A. M. Pitlo. Een der manschappen is te Suriname verdronken. De kapel van het Garnizoen verwelkomde de nieuwaangekomen militairen.

Met genoegen vernamen wij, dat op 1e Mei jl. de Heer Jacob A. Jesurun, geboortig van Curaçao, aan de Universiteit van *Rostock* bevorderd is tot Doctor in de Scheikunde en Wijsbegeerte.

NEDERLAND.

De Eerste Kamer heeft de Conversie-wet aangenomen met 23 tegen 10 stemmen.

Kamer-ontbinding.

De *Staatscourant* behelst het volgende besluit:

Wij Willem III, bij de gratie Gods, Koning der Nederlanden, Prins van Oranje-Nassau, Groot-Hertog van Luxemburg, enz. enz. enz.

Op de voordracht van den Raad van Ministers;

Gelet op artt. 70, 98 en 99 der Grondwet;

Hebben besloten en besluiten:

Artikel 1.

Onze Minister van binnenlandsche zaken wordt gemachtigd om van Onzentwege de tegenwoordige zitting der Staten-Generaal te sluiten in eene vereenigde vergadering der beide Kamers, op Dinsdag 18 Mei aanstaande, des namiddags te 3 uren.

Artikel 2.

De Tweede Kamer der Staten-Generaal wordt ontbonden met het tijdstip der sluiting in het vorige artikel bepaald.

Artikel 3.

De verkiezingen der leden van eene nieuwe Tweede Kamer zullen plaats hebben op Dinsdag den 22 Juni 1886; waar herstemming noodig is, zal deze plaats hebben op Dinsdag den 6 Juli daaraanvolgende.

Artikel 4.

De eerste samenkomst der Kamers van de Staten-Generaal zal plaats hebben in vereenigde vergadering op Woensdag den 14 Juli 1886.

Onze minister van binnenlandsche zaken is belast met de uitvoering van dit besluit, waarvan afschrift zal worden gezonden aan de beide Kamers der Staten-Generaal, aan den Raad van State, aan de Departementen van Algemeen Bestuur en aan de Algemeene Rekenkamer, en hetwelk in het *Staatsblad* zal worden geplaatst.

WILLEM.

De Minister van Staat,
Minister van binnenl. zaken,
HEEMSKERK.

Uitgegeven den *twaalfden Mei* 1886.

De Minister van Justitie,
DU TOUR VAN BELLINCHAVE.

— Bij „herplaatsing wegens misstelling" van bovengemeld Kon. Besluit van 11 Mei in de *St. Ct.* wordt afgekondigd, dat de verkiezingen voor de Tweede Kamer zullen plaats hebben op 15 Juni en de herstemmingen, zoo noodig, op 29 Juni.

De verkiezingen.

Dat al de provinciën dadelijk zóó kiezen zouden, dat de Eerste Kamer op één dag omgezet zou worden, was wel een zoete maar geen redelijke hoop. En niemand heeft zich aan deze hoop overgegeven. Men heeft uitgerekend wat kon, niet wat zou geschieden. De liberalen hebben evenmin op één dag de Eerste Kamer veroverd, en zij hadden tegen zich de onverschilligheid hunner tegenstanders, terwijl tegen ons alles wat liberaal was met ijver in het veld werd gebracht. Voegt men hierbij, dat de sociale malaise niet zelden politieke onverschilligheid voortbrengt, dan is het verklaard, waarom op verschillende plaatsen niet meer anti-liberale kiezers opgekomen zijn, dan werkelijk het geval had kunnen wezen.

Is dus de afloop niet zoo bevredigend, als gewenscht mocht worden, wij hebben toch reden tot juichen en niet de liberalen, *want* WIJ *hebben gewonnen en niet onbelangrijk ook, en* ZIJ *niet*. ZIJ hebben ten minste bij slot van rekening 14 zetels verloren en wij geen enkelen, WIJ integendeel hebben er 14 gewonnen. En dan komen de herstemmingen nog. Zuid-Holland is reeds zeer twijfelachtig geworden, Utrecht is behouden, en in de andere provinciën zijn onze minderheden belangrijk versterkt; ja 't is zeer de vraag of Gelderland niet reeds om is. 't Ontbreekt ons nog maar aan 1 of 2 stemmen: zoolang wij die niet hebben, hangen wij van de 6 conservatieven af.

De Eerste Kamer heeft een les gekregen, die ongetwijfeld voor haar niet verloren zal gaan.

[*Maasbode 15 Mei*].

Over 't geheel genomen, mogen wij met den uitslag der verkiezingen tevreden zijn, want tegenover een verlies van vijf zetels staat een aanwinst van 18 plaatsen, ongerekend de *elf* herstemmingen, waarvan ons toch allicht een paar zetels zullen ten deel vallen.

[*Huisgezin* 20 Mei.]

BUITENLAND.

ROME.— De Italiaansche liberalen morden over de onderhandelingen betreffende den Godsdienstvrede in Pruisen. In de toenadering tusschen den H. Stoel en Duitschland zien allen het voorspel van een politieke verwikkeling voor Italië.

De Katholieken onthouden zich in Italië steeds bij elke politieke verkiezing. De liberalen gevoelen heel goed, hoeveel krachten die onthouding aan het Land ontneemt. Het conservatieve element ontbreekt daardoor geheel aan de Kamer. „ De Katholieken „ zouden een krachtigen strijd tegen „ ons voeren — zegt de Popolo „ Romano — zoo wij hen in het „ Parlement hadden ; wij zouden ten „ minste serieuze tegenstanders heb- „ ben, terwijl wij thans elkander om „ bagatellen verscheuren. ”

— De H. Vader, blijk willende geven van zijn waardeering der goede gevoelens, door de Perzische prinsen Til-i-Sultan en Naïb-no-Sultaneh jegens de Christenen in Perzië aan den dag gelegd, heeft hen het Grootkruis geschonken van de Pius-orde.

PARIJS, 25 Mei. De regeering zal machtiging verleenen tot het uitgeven van nieuwe aandeelen van het Panamá-kanaal tot een bedrag van 600 millioen frs, mits er waarborgen worden gegeven, dat die som strekken zal om het kanaal te voltooien.

26 Mei.— Generaal Boulanger minister van Oorlog, heeft een wetsontwerp ingediend, waarbij de diensttijd bij het leger tot drie jaar wordt verminderd.

28 Mei.— Wetsvoorstellen zijn bij de Kamer ingediend tot uitzetting van de prinsen van Orleans, alsook om de goederen dier prinsen verbeurd te verklaren en te gelde te maken, ten einde uit de opbrengst daarvan jaarwedden aan werklieden toe te kennen.

Ten einde, naar het schijnt, de Regeering in ongelegenheid te brengen, stemden alle partijen voor de urgentverklaring van het laatste ontwerp. Beide zijn tot onderzoek naar eene Commissie verzonden.

29 Mei.— De begrootings-commissie heeft de posten voor Eeredienst weder op het budget gebracht, daar de heer Goblet verklaard had, dat een onmiddelijke scheiding van Kerk en Staat onmogelijk is.

1 Juni.— De som van 100,000 frs is door de Kamer van Afgevaardigden ten behoeve van het Instituut van Pasteur toegestaan.

4 Juni.— De Commissie voor het Uitzettings - wetsontwerp wil den maatregel uitstrekken tot alle leden van de familie Orleans, en niet aan de wetgevende Macht de bevoegdheid in dezen verleenen. De Freicinet is sterk gekant tegen die wijziging.

LONDEN, tot 5 Juni. Gladstone verklaarde in het Lagerhuis, dat de stemming over de tweede lezing van het Homerule-ontwerp op 7 Juni was vastgesteld.— De Ministerieëlen rekenen op een meerderheid van zes stemmen.

MADRID.— De vreeselijke orkaan, die half-Mei in Spanjes hoofdstad gewoed heeft, was een der grootste rampen die een stad kunnen treffen. De straten lagen gevuld van steenen, pannen, stukken schoorsteenen, ja zelfs met geheele daken. Karren, rijtuigen, tramwagens werden omvergeworpen, vele in aanbouw zijnde huizen uit elkander gerukt, en geen enkele kerktoren in de geheele stad of hij werd zwaar beschadigd. In de omstreken vooral werden vele personen getroffen. Een 70-tal menschen hebben het leven verloren, 260 werden min of meer ernstig verwond. De aangerichte schade wordt geraamd op 3 millioen gulden.

BIJDRAGEN

tot de Geschiedenis van het R. K. Geloof in de Kolonie Curacao.

ARUBA (X *Slot.*)

Zooals uit voornoemde akte blijkt, was het vermelde stuk bouwland slechts voor vijf jaren aan de gemeente onder zekere voorwaarden afgestaan, en moest na verloop van die vijf jaren de concessie vernieuwd worden. Door de ijverige bemoeiingen van den Zeer Eerw. Heer Pastoor I. Willemsen, onzen thans hoogbejaarden Capucijner Pater Paulus, had het Gouvernement ten jare 1856 de goedheid, hetzelfde stuk grond aan de kerk van de H. Anna in eigendom af te staan en over te dragen, onder dezelfde gunstige voorwaarden, als het vroeger voor den bepaalden tijd van vijf jaren afgestaan was. Ziehier de authentieke akte :

Gouvernement van Curaçao en Onderhoorigheden.

Beschikking van Maandag den 10n. Maart 1856.

N° 139.

De Gouverneur,

Gezien een rekwest van Pater Paulus, Roomsch Catholyken Pastoor te Aruba, dd. 16 February ll., inhoudende, dat die geestelijke verplicht zijnde om zooveel mogelijk voor instandblijving der St. Anna kerk in het Noord Westelijke gedeelte des eilands te zorgen, zoo wel om de bevolking aldaar gelegenheid te geven tot bijwoning der kerkelijke dienst als ter erlanging van godsdienstig onderwijs, verzoekt, dat aan de Roomsch Catholyke kerk St. Anna te Aruba in eigendom afgestaan worde het stuk gronds, groot volgens meetbrief, 3 bunders 89 □ roeden bij voornoemde kerk gelegen en waarvan het vruchtgebruik voor hare instandhouding, als ook voor begraafplaats reeds vijftien achtereen volgende jaren, vrij van alle belasting, is toegestaan geworden van vijf tot vijf jaren bij Gouvernements dispositie van den 12 February 1841 No. 71, alsmede dat de gevraagde grond kosteloos en vrij van grondlasten aan de voornoemde kerk moge worden afgestaan.

Gelet op de gunstige overwegingen op dit verzoek, vervat in de missive van den Gezaghebber van Aruba dd. 2 dezer N° 22.

Gezien de beschikking van den 12 February 1846 N° 71.

Heeft goedgevonden en verstaan :

Aan den Roomsch Catholyken Pastoor te Aruba, ten behoeve van de Roomsch Catholijke kerk St. Anna, aldaar kosteloos in eigendom af te staan en over te dragen, het stuk gronds, blijkens rooi- en meetbrief als volgt :

Gepeild per kompas :
Hooiberg No. 135° O.
Kristalberg „ 100° „
N 351° O 157 ellen
„ 75° „ 100 „
„ 5° „ 100 „
„ 100° „ 90 „
„ 177° „ 225 „
„ 257° „ 187 „
Groot 3,88,82 *bunders,*

met vrijhouding van de betaling der gewone jaarlijksche grondbelasting, ten einde hetzelve gedeeltelijk tot eene begraafplaats te benuttigen en gedeeltelijk door middel van landbouwkundige bewerking productief te maken voor de gemelde kerk en de armen harer gemeente.

En zullen afschriften dezer worden toegezonden aan den rekwestrant, om, nadat de bij beschikking dd. 12 Februarij 1846 N° 22 gevoegde meetbrief hierbij zal zijn geannexeerd, te dienen tot bewijs der op- en overdragt, aan den Gezaghebber van Aruba en de Administratie van financien, tot informatie en narigt.

De Gouverneur van Curaçao
en onderhoorigheden,
VAN LANSBERGE.

Aan
den Rekwestrant
te
Aruba.

Hoe dankbaar de Katholieken van het Noorddistrict zich ook betoonden èn jegens het geestelijk èn jegens het wereldlijk bestuur, welke beiden voor hunne belangen zoo veel zorg en welwillendheid hadden aan den dag gelegd, toch koesterden zij nog één verlangen, ééne hoop, welker verwezenlijking alleen de mate van hun geluk zou kunnen volmaken. Zij verlangden en hoopten namelijk, dat, terwijl de gemeente nu van eene behoorlijke steenen kerk, van begraafplaats, school, bouwgrond enz. voorzien was, de tijd zou gekomen zijn, dat het Noorddistrict tot afzonderlijke parochie verheven en hun een priester zou gezonden worden, die in hun midden als herder aan het hoofd der kudde zou verblijven. Deze wensch was langen tijd het onderwerp van de gesprekken, die zij met elkander wisselden Dat de verwezenlijking hunner hoop vertraagd werd, schreven zij vooral daaraan toe, dat er benevens de kerk geene woning voor eenen priester was. Stond er maar een "cas di Pader," eene pastorij, zoo redeneerden zij, dan zou " Sjon Obispo" ons wel eenen pastoor geven, maar omdat er geen pastorij is, kan een pastoor hier niet wonen. Zoo dobberden de eenvoudige Noordbewoners tusschen hoop en vrees, toen Z. D. H. Monseigneur van Ewijk, in het jaar 1878 hen met de aangename tijding verraste, dat Zijn HoogEerw. had goedgevonden en besloten om de gemeente van het Noorddistrict van die der St. Franciscuskerk af te scheiden, tot afzonderlijke parochie te verheffen, en tot Pastoor derzelve aan te stellen den Zeer Eerw. Heer M. Bongers, toenmaals Pastoor te Westpunt op Curaçao. Met welke dankbare vreugde deze tijding werd vernomen, blijkt vooral hieruit, dat aanstonds de geheele gemeente in de weer was, om de komst van hunnen eersten herder voor te bereiden en voor zijn goed onthaal te zorgen. Voorloopig moest de school den nieuwen pastoor tot woonplaats dienen, doch onmiddelijk werden de handen in een geslagen om een "cas di Pastoor", eene pastorij te bouwen, aan welker gemis zij het altijd toegeschreven hadden, dat zij van den verlangden herder verstoken bleven. Om strijd begon men den arbeid. Een gedeelte van de mannen belastte zich met het vervoer van de materialen, als hout, pannen, ijzerwerk enz., door Monseigneur van Ewijk, tot den bouw der Pastorij, van Curaçao gezonden ; een ander gedeelte begaf zich met breekijzer, moker en piek gewapend naar den berg Boeenroei, om de steenblokken over den berg verspreid uit te hakken en aan te dragen: een derde partij, meestal uit visschers bestaande, ging in zee de steenen opduiken, die voor het branden van eenen kalkoven noodig waren : vrouwen en kinderen zelfs zag men in de rooien bezig om in bakjes en zakken het zand te garen, dat tot bereiding van de kalk enz. noodig mocht zijn. De geestdrift, die allen bezielde, was zoo groot, dat een grijsaard, wiens verzwakte krachten hem niet meer toelieten eenig materiaal over het huis van den pastoor aan te dragen, het edelmoedig besluit nam, om zijn eigen huis, waar hij vroeger zijne kinderen, bij wie hij thans inwoonde, had opgevoed, te laten afbreken, opdat *zijne* steenen ten minste aan de pastorij dienst zouden bewijzen, en alzoo het gemis van den dienst, dien hij wegens gebrek aan krachten niet bewijzen kon, zouden vergoeden. In betrekkelijk korten tijd was de pastorij voltooid, en niet ten onrechte hebben de Katholieken van het Noorddistrict er steeds roem op gedragen, dat het huis van hunnen pastoor te midden van hunne eenvoudige woningen prijkt als een landelijk kasteel! dat hen herinnert, en hunne nakomelingen herinneren zal, aan de welwillende zorg en mildheid van Monseigneur van Ewijk, aan de practische bouwkunde van hunnen eersten herder, en aan den ijver en vurigheid, die hen voor hun geestelijk heil bezield heeft. Na de voltooiing der pastorij verwachtte er zich niemand op, dat welhaast een nog grooter en kostbaarder werk zou moeten ondernomen worden.

In den loop van dit verhaal is reeds gezegd, dat de kerk van Sta. Anna oorspronkelijk een klein en eenvoudig kerkje was van hout en klei gebouwd, en dat rondom in hare onmiddelijke omgeving de overledenen begraven werden. Ten jare 1831 werd om dit kerkje henen een grootere steenen kerk gebouwd, wier fundamenten gevolgelijk kwamen te liggen op het terrein, dat tot begraafplaats gediend had. Zooals bij de opgraving der fundamenten later gebleken is, waren zij, de fundamenten dier kerk, niet diep genoeg en op harden kleigrond, maar op verschillende plaatsen boven oude graven gelegd. Dien ten gevolge werd de Sta. Annakerk, in het jaar 1831 gebouwd, vóór haren tijd bouwvallig en in het jaar 1882 tot 1883 begonnen zich zulke uitwijkingen en scheuren in de muren te vertoonen, dat de Eerw. Heer M. Bongers zich genoodzaakt achtte het kerkgebouw af te breken en tot den bouw van eene nieuwe kerk te besluiten. Nog geen volle vijf jaren had de gemeente, als afzonderlijke parochie bestaan. Geen wonder derhalve, dat hare financiëele toestand op langen na nog zoo gunstig niet was, dat zij de kosten van eene nieuwe kerk kon dragen. Gelijk voor den bouw van de pastorij moest ook voor den bouw eener nieuwe kerk de hulp en ondersteuning van het Apostolisch Vicariaat worden ingeroepen. Niet tevergeefs werd aan de deur van Monseigneur aangeklopt. Met de grootste bereidwilligheid keurde Z. D. H. Monseigneur H. J. A. van Ewijk het voorstel en de bede goed en beloofde de gevraagde ondersteuning. Intusschen ondernam de Doorluchtige Vicaris Apostolicus de reis naar de Graven der Apostelen. De Hoog Eerwaarde Heer Monseigneur Kieckens, die toen het Vicariaat bestuurde, ontwierp een net bouwkundig plan, volgens hetwelk de nieuwe kerk de oude in grootte en schoonheid verre zou overtreffen. Bovendien zond hij de noodige materialen als hout, pannen, ijzerwerk, enz. en gaf asn den pastoor last om aanstonds met den bouw een aanvang te nemen. Intusschen werden de heilige diensten en godsdienstoefeningen in de pastorij gehouden, die zich om hare ruimte en frischheid daartoe uitmuntend leende. De bouw der nieuwe kerk was 5 à 6 voet boven den grond, toen een incident het werk voor eenige dagen kwam staken. Monseigneur van Ewijk, intusschen uit Rome teruggekeerd, verplaatste nl. den Eerw. Heer M. Bongers naar Bonaire, en droeg de gemeente van het Noorddistrict van Aruba op aan den Eerw. Pater Fr. J. van Baars ord. Praed., die 4 Maart 1884 aldaar aankwam. Door de krachtige aanmoediging en nog krachtiger ondersteuning van Monseigneur van Ewijk, en door de hulpvaardigheid van de gemeentenaren, die met denzelfden ijver, als boven bij den bouw van de pastorij beschreven is, bezield waren, werd het werk weldra voortgezet. Onder Gods zegen vorderde iederen dag het werk, en op 26 Julij van het jaar 1885, den feestdag van de H. Anna, was het kerkgebouw genoegzaam voltooid, om het aan den dienst van God toe te heiligen en te betrekken. De Hoog Eerw. Pater C. Reynen, Vicaris Provinciaal van de EE. Paters Dominicanen der Curaçaosche Missie, door Monseigneur van Ewijk gedelegeerd, zegende op den feestdag der H. Patrones de nieuwe kerk in, en droeg daarna in dezelve het eerste H. Misoffer op tot lof van God, die het werk had gezegend; uit dankbaarheid jegens allen, die tot den ophouw van het nieuwe heiligdom hadden bijgedragen en medegewerkt, alsmede tot geestelijk en tijdelijk welzijn van de gemeente, die zich in het bezit van het nieuwe kerkgebouw verheugde. Met deze merkwaardige stichting is een nieuw tijdperk van de geschiedenis der R. K. Gemeente aan *den Noord* begonnen. Een andere pen zal later daarover schrijven ; moge zij alsdan van deze parochie even roemrijke en vertroostende herinneringen aan het nageslacht kunnen melden : tot glorie van God en tot eer Zijner H. Bruid de Katholieke Kerk.

Amsterdam, 25 April 1886.

Muy Estimado Amigoe Cobi.

Ta hopi dia mi no a scirbi bo i mi no

a haci esaí pasobra diferente asuntoe i hopi biaga a strobá mi té awor.

Ma, bam! larga mi loebida toer mi trabao un rato i scirbi algoe interesante.

A keda noema frioe aki na Hoelanda, duranti un seis luna, sin stop. Sjon! ta duroe pa un hende di Corsouw keda den e frioe. Macambanan, sí, nan tabata contentoe i coe gustoe nan a pasa nan plezier riba ijs i sneeuw, i ta parcé mi, koe toer hende e oranan-aí por a loebida nan negosji pa diverti nan mees riba ijs.

Mi també a sinja awor cumna arriba Schaatsen; mi no kier janga, ma un dia mi tabata pasa un camina di 30 minuut largoe den 7 minuut: tin hende koe ta bai mas liger, ma mi no t'asina balente ainda. Mi no ta conta Cobi cuantoe bez mi a cai; pasobra t'ariba mi mees curpa mi a cai, mi no a ofende ningun hende.

Di negosji mi tabata papia. Esai ta bai *miserabel* na Hoelanda. Nan tin na Hoelanda e mees sistema koe na Corsouw koe ta jama *Comercio Liber*, koe ta mees cos koe *Chapamentoe Liber* di toer stancia koe tin den un tera. Ki tempoe bonitoe lo no habri pa Hoelanda, si pa egemplo nan boeta algun belaster riba hopi cos di industria i comercio koe otro tera ta manda den Hoelanda, si alomenos nan por traha e cosnan na Hoelanda mees, como toer cos di bistir, di carpinter etc. etc., ma toer e cosnan mester bini por nada, i si nos kier larga bini cos di trabao pa traha e cos, nos meste paga belaster. Ta perdicion di Hoelanda i p'esai hopi fabriek a bai na Alemania i Francia, pasobra na Hoelanda nan no por existi.

Na Hoelanda mil i mil hende ta jora pa un pida pam, ma hende no kier tende nan pidimentoe i nan ta permiti, koe stranjeronan ta bini pa chocanan coe nan cos di fabriek.

Cos di mas stranjo ta koe ministernan di Gobiernoe mees no tin miedoe di pone hende stranjero traha cos di hopi balor como ferrocarril, vapor etc., mientra stranjeronan mees ta bin busca fábrica Hoelandes, pasobra nan sabi mihor koe nomees, koe fábrica di Hoelanda ta di *promer clase*.

E mees locuranan nos a erf na Corsouw!! Koe Sjonnan af boeta un bon belaster riba toer cos koe ta bini di foi tera, anto nos hendenan por traha i pobernan di Corsouw lo haja di comé i bebé. Manera mi a tende, tin hopi hende caba koe ta habri nan wowo i podiser tempoe no ta leuw mas koe e palabra duci di comercio liber lo doena lugar na palabra *Proteccion pa Comercio* e. s. proteccion pa comercio di nos mees tera. Mara na Corsouw nan por comprende també porfin, koe ningun cos por probecha nos tera mas tantoe, koe di doena na nos isla tal proteccion i koe cosnan stranjero, koe nos hende mees por traha també mester paga belaster.

Es-aki, Cobi, ta cos principal di conbersatie di casi toer hende di Hoelanda!

Ora calor lo bini, lo nos probecha poco pa mira mas di Hoelanda i anto poco poco nos ta bini Corsouw trobé.

Manera mi a bisa caba, mi a bisita hopi lugar den Noord- i Zuid-Holland. Awor mi no ta conta nada di e stad i dorpnan na particular; solamente cos interesantenan mi no por larga di papia riba aki caba. Poco dia pasar un amigoe di mi, koe ta biba na Amsterdam, [su nomber ta Guiellermo. ....] a bai na su coenucoe di Noordwijk. El a combidá mi bai coené den su sjers. Mi no tin ducle, koe mi a acepta su combidamentoe. Nos a pasa masjá dorpnan toer limpi i boenita coe casnan manera di sjonnan di Punda, ma mas parti coe habitacion pa hende di coenucoe. E sorto di hendenan ta hombernan balente coe petsji grandi, bocsoentji diki i karson largoe i hanchoe. Nan no ta flogo, total!

Trabao di mas grandi pa drecha tera, caminda bestianan ta come, (weiland) a caba pa nan. Toer ta gemest; algun awacero a mocha tera masjá, i a juda asina trabao di coenukeronan. Ta cos stranjo, Cobi! Tres seman pasar e weiland tabata corá i sin nada; despues tabata un gustoe di mira e tera bira toer dia mas i mas berde, el a haja un color asina frescoe, koe ta parce koe un tapeit di esmeralda coe flornan geel i manera di plata i oro a tapé. Cobi meste sabi, koe un boerderij di Hoelanda ni muchoe graudi tin hopi bez cuater ó cinco montou di jerba secoe; nos montonnan ta mucha chikitoe comparar coe esnan di aki, koe ta seroe haltoe di berde. Awor casi toer camiuda e jerba secoe a caba, pasobra tempoe di frioe ta dura mas largoe koe nunca, i toer e tempoe bestianan a keda den stal sin sali nunca. E semannan-aki nan a manda bicénan bai coenucoe, pa come a jerba chikitoe i berde; ta coe smaak e pobercitoe criaturanan sà come e coeminda duci. Despues nan a larga los bacanan di lechi foi nan prison, caba toer por a sali. Hoelandesnan ta loco coe promé manteca trabar di lechi di bacanan, koe a come e promer gras ó jerba berde; e manteca ta jamar grasboter, i algun coenukeroe sá manda nan promé grasboter pa nos Rey i Reina i nos Princesa Wilhelmina.

Senjor Guiermo ta un homber masjar simpático; bon pa su criarnan, koe ta stimé manera un tata, i bon pa pobernan també, koe nunca ta bati na su porta por nada; é tin asina un bon coerazon, koe dos cabai di dié balente bieuw no por ta matar, maské nan no ta sirbi pa nada mas. "Mi kier doena nan pam di gracia" [genade brood] noema, é dici, pasobra na tempoe di nan tempoe nan a sirbi mi masjá bon. Ora nos a drenta e parti di cas, caminda su criarhombernan ta pasa e tempoe koe no ta destinar pa traha, toer tabata contentoe. Mi a mira nan sintar rond di un mesa basta grandi; net tabata ora di come. Ocho homber coe elleboog riba mesa, cabez tapar coe un petsji ó bonetsji skeins, mau drechi harmá coe forki, tabata ataca un schotel manera un tobo jeen di batata poné riba mesa na meimei. Den dié carga di batata n'a mira un kom metje coe manteca aden, koe cada batata mester a worde baptizar den dié, promer di desparcé den boca di e hendenan aí. Nan cara gran'i, corá i sodá di e trabao-aki, tabata tihá sin stop riba mi. Ora Senjor Guiermo a conta nan, koe mi ta hende di Curaçao, esta, un tera mees aleuw koe "Oost Indjë", ma den América. Despues koe nos a combersa un poco coe nan cabez, un sorto di *fitó* di e coenucoe-aí, el a combida nos pa bai den hofli i otro lugarnan. Mi amigoe a splicá mi toer cos di un boerderij Hoelandes na placa chikitoe. Ora nos a sali foi cas drenta coenucoe mees, mi a poentré, si é tabatin speranza ainda di un bon anja despues di un winter asina frioe i sterki. El a respondé mi: "Com nos por larga di spera esaí; pasobra tera a conserbé basta bon pa doena toer sortoe di froeta i grano ainda. Sigur ta cos di admira, pa e hopi awa koe a cai anja pasar; ma hende lo no tin di keha riba cosecha di es anja-aki. Por ejempel, Señor Felipe! semia di kólo a keda atras, manera toer otro fruta di balinja, ma nan lo no pari coe menos abundancia den poco seman. Un den otro, criador di beestia i agricultornan por bien alegra nan coe speranza di un porvenir favorabel. Ta di poersi, koe cultura di berdura den hoflinan no a sali asina feliz koe na coeminzamentoe di otro anjanan; pues, si gras nace asina laat, anto spinazi tampoco no ta bini afó." En berdad, mi por mira koe algun fruta di balinja i doperwten tabata prinnintí muchoe. Tocanti fruta di paloenan, Señor Guiermo a bisa mi: "No tin duda koe paloe di frutanan tambe lo produci basta koe bientoe no toemba e konopi di flornan. Mira com cargá e paloenan ta! meescos koe anja pasá; sin conta un dos-tres paloe di peer di clase inferior, ma esai no bal la pena di toema na cuenta. Asina mi amigoe a introduci mi den toer secretoenan di cultura di Hoelanda. (*E ta sigi.*)

Rebista del Mercado.

NEW-YORK, Mayo 25, 1886.

Azúcar. — (Mercado quieto).			
Cuba-Mascabado	4¼	@	5¼
idem Centrifugo	5¼	@	5½
Ptᶜ Rico	4¾	@	5⁹⁄₁₆
Aloe (Quieto.)	3½	@	4
Brazilete.			
Delgado	20	@	25
Grueso	$ 25	@	30
Café. (Existencia 24.300 sacos. Mercado firme.)			
MARACAIBO.			
Trujillo	8	@	8½
Boconó	8	@	9½
Merida	9	@	12
Cúcuta	9	@	10½
Clases extra	11	@	12½
SABANILLA. (Existencia 7.500 sacos. Mercado firme).			
Ordinario	8	@	8½
Regular	9	@	9½
Bueno	9½	@	10
Superior	10½	@	10¾
Clases extras	11	@	13
LA GUAIRA, CARÁCAS Y Pᵗᵒ CABELLO. (Existencia 14.900 sacos. Mercado firme).			
Trillado	8	@	9
Descerezado	9½	@	12
CORO	7½	@	8
CIUDAD BOLIVAR	9	@	11
Bálsamo Tolú	25	@	26
Bálsamo Copaiba	26	@	27
Cueros de chivo. (Quieto.)			
Coro escojidos 1ª		@	55½
Coro escojidos 2ª		@	35½
Coro escojidos 3ª		@	35½
Maracaibo (Quieto)		@	28
Rio Hacha sin los pequeños		@	33
La Guaira & Pᵗ Cabello		@	24
Cueros de venado. (Poca demanda).			
Orinoco		@	23
La Guaira		@	23
Pᵗᵒ Cabello		@	23½
Cueros de Res. (Mercado quieto)			
Dulces La Guaira		@	16
„ Pᵗ Cabello		@	17½
Salados		@	13½
MARACAIBO. (Quieto.)			
Dulces		@	16
Salados	12½	@	
SABANILLA, sin escojer	15	@	16
BOGOTÁ, idem		@	18
RIO HACHA, sin escojer	13	@	13½
ORINOCO, sin escojer		@	13½
Pᵗᵒ PLATA		@	14
Caucho. (Mercado firme).			
Pará fino		@	73
„ ordinario		@	53
Cacao. (Quieto).			
Maracaibo	22	@	23
Carácas	18	@	20
Dividivi de Curazao. (Sin demanda)	$ 30	@	40
Maracaibo		@	35
Hueso. (por 2.000 lbs.)		@	24
Lana. (Quieto.)	9	@	11
Miel de Abeja.			
de Cuba, por Galon en depósito	36	@	38
de Sᵗᵒ Domingo „ „	34	@	35
Palo de Mora. (Mercado firme.)			
Maracaibo	17.00	@	18.00
Sabanilla		@	19.00
Zarrapia. (No hay en primeras manos)	1.25	@	

CAMBIOS. ☞ El cambio en Paris sobre Lóndres está hoy á fr 25.26.

Sobre Lóndres Letras Banqueras á 3 d ⎸ v $		@	4.90
id. „ „	60 „ „	@	4.88
Sobre Paris, „ „	3 „ fres	@	5.13¾
id. „ „	60 „ „	@	5.16¼
Sobre Hamburgo „ „	3 „ M.	@	96¼
id. „ „	60 „ „	@	95¾

Den 18en Mei 1886 overleed alhier, na het ontvangen der H. H. Sacramenten, zijne Doorl. Hoogw. Mgr. **H. J. A. van Ewijk**, van de Orde der Predikheeren, titulair Bisschop van Camaco, Vicarius Apostolicus van Curaçao en Voorzitter der plaatselijke Schoolcommissië, in den ouderdom van bijna 59 jaren.

Curaçao, 20 Mei 1886.

H. J. REIJNEN,
Admin. Vic. Apost.

OPROEPING

VAN

DEBITEUREN EN CREDITEUREN.

Allen, die iets verschuldigd zijn aan, of onder zich hebben van, en zij die iets te vorderen hebben, van den boedel van wijlen mijn' Echtgenoot Paul G. Giribaldi, op den 27 September 1885 overleden, worden verzocht het door hen verschuldigde te voldoen of hunne pretentien in te leveren, binnen éene maand te mijnen woonhuis.

Curaçao 8 Mei 1886.

Wedwe. P. G. Giribaldi.

PROSPECTO.

Aumentando cada dia las necesidades de la Casa de Beneficencia, asi como las del Manicomio de nueva creacion, ocurre tambien la necesidad de dar ensanche a la Loteria, por lo que la Administracion presenta el prospecto que aparece en este número, para el sorteo que se celebrará el 16 de Mayo próximo venidero, elevándose el premio mayor á $ 2000, i en la misma proporcion el precio de los billetes.

Hé aquí la distribucion de premios:

1	premio	de	$ 2.000
1	id	de	„ 400
2	id	de	„ 100
2	id	de	„ 50
4	id	de	„ 25
15	id	de	„ 10
160	id	de	„ 5

Aproximaciones:

al 1er. premio 2 de á $ 16
al 2º id 2 de á „ 10
á los dos de 100 de á „ 5

Esperamos que el público acojerá esta mejora de un modo espléndido.

El Administrador,
Antonio Geraldino.

Santo Domingo Marzo 17 de 1886.

IMPRENTA DE LA LIBRERIA.